

Min smukke parisiienne

Sidste dag i august. Solen står højt på en himmel af blå velour, brudt af uldne skyer. Lette briser kølner den ellers lune luft, som omgiver caféen i Odenses centrum. Hjertet af en travl by, der pulserer frem og tilbage i gågaderne.

Jeg har som vanligt indtaget min faste plads til højre for glasdørene, uden for café Gertrud's, med en stor latte og én ud af alt for mange smøger i flaben. Dette er mit sted. Mit tænkerum.

Zippo'en synger sin velkendte klingende sang, og flinten rasper sin hæse stemme, da jeg tænder for ligkistesømmet og kigger ud på de forbigående. Sikke en mangfoldighed! Smukke odenseanske piger i alle afskygninger.

Prætentiose fyre med cap'en på skrå og deres blingbling i ørene. Gamle mænd med deres gamle koner, der sludrer løs om dagens gøremål. Jeg elsker dette sammensurium af personager, der vrækker, slentrer og tøffer forbi mit bord. Og gæsterne. Gæsterne! Her er altid et hav af forskellighed.

Der er nye besøgende, engangsbesøgende, stamkunder, turister og jeg-skal-komme-efter-dig, skal jeg. Der er den ældre charmerende herre, der med sit københavnske er mere eller mindre fast afteninventar og nyder en god vin til caféens a la carte menu. Der er biludlejeren, som får sig en drink med

Synspunkt

Christian A.S.
Aahauge

» Sportsredaktøren kan bedst lide at være her om morgenen og nyde sin kaffe, og som fortalte mig en sen aften, at sad man her hver dag i et år, ville man se samtlige danskere vade forbi.

sprite. Husk nu spriten for fa'en!

Sportsredaktøren, der bedst kan lide at være her om morgenen og nyde sin kaffe, og som fortalte mig en sen aften, at sad man her hver dag i et år, ville man se samtlige danskere vade forbi.

Jeg selv, jeg sidder alene ved mit bord med min latte og nyder dette fantastiske sted og dets atmosfære. Gertrud's er blevet som et andet hjem,

hvor tjenere og servitricer kender mig som latte-manden - og jeg kender dem ved deres navn.

Med hver deres personlighed gør disse mennesker caféen i hjertet af Odense til et charmerende og åbent frirum. Som ny gæst bliver man mødt med smil, venlighed og god service. Som stamgæst bliver man budt velkommen med genkendelse i stemmen og bliver spurgt, om kaffen skal skrives på regningen.

Servicen her er meget mere end et forsøg på en ekstra klirren i kassen.

Selvfølgelig er det business, men man føler sig velkommen, og det føles som om, Mark Beetson har gjort sig ekstra umage med udvælgelsen af personale til sin franske mademoiselle af en café. Thank God for that!

Dette kunne have været blot endnu et sted med intetsigende lounge-toner og upersonlig betjening, men tværtimod.

Dette er stedet med plads til kæresteparret, der ønsker en romantisk aften og dunkel belysning.

Stedet, hvor den ferierende studerende kan sidde og fordybe sig i ordspejlet af en tyk bog, eller hvor den enlige sjæl kan tage en tænkepause.

Gertrud's er der, hvor man en sensommer eftermiddag kan sidde under markisen og lytte til den trommende regn og ruskende blæst.

Stedet, hvor du kan lægge

det hele fra dig og trække vejret.

Gennem de sidste to måneder er jeg blevet forelsket i dette sted og deraf den masturbatoriske forherligelse og subjektivitet, men Gertrud's er virkelig stedet, hvor det sner, når vi snakker om caféer i Odense.

I mit tankemylder tjekker jeg Facebook på min iPod ved hjælp af den trådløse forbindelse, der er udbudt på Gertrud's. Der er post i min indbakke, og jeg åbner det elektroniske brev. En invitation fra en tidligere studieveinde.

Hun har videresendt besked til flere og spurgt os alle, om vi ikke skal mødes på en anden af byens caféer. Jeg har allermest lyst til at afslå. Det ville være det rene forræderi. Utroskab af værste skuffe over for denne smukke parisiienne.

Det er bestemt ingen hemmelighed, at min kærlighed er hos Gertrud, men jeg vil lade jer om at gøre jeres egne erfaringer. Kom ned, mærk varmen og hyggen. Efterlad bekymringerne og nyd udsynet til Gråbrødre Plads og alle de forbigående. Find et bord og slå jer ned, men bordet til højre for glasdørene er mit - og jeg er ikke meget for at dele.

Til dig, Gertrud, vil jeg slutte af og sige: Je t'aime.

Af Christian A.S. Aahauge
Ternevej 119, 1., Odense NV